

instruktor letenja

vladimir garjanski

RUDOKOP

u rudokopu smo tamnom
svake sekunde može da se odroni gomila stenja
ili da klizne čitava gora
može sve da potone kao atlantida
i da nas voda udavi kao pacove
može neko da kresne šibicu
u zoni zasićenoj metanom
u rudkopu smo velikom
niko nas ne vidi
nit koga brine naš užas
zaboravljeni lutamo
tražeći travu života kao gilgameš
kao demetra persefonu
ali iz rudokopa put u drugu jamu
vodi

NEDOPEVANA

oblak u visinama traži prijatelja, a zaboravlja
da tamo nema vazduha iz čistih i zdravih
borovih šuma. ni topline za kojom traga!
svoju smrti u zagrljaju vetra nalazi
pre nego što je ugledao sunčevu tajnu
pre nego što je poznao slast žene
mislio je da sve puteve zna
i da su mu vukovi braća!
al stada jaganjaca poklaše mu saposnici
u koje se kleo
i pesma njegova   osta
nedopevana!

NOŽ RDA

pauk veći katolik od pape plete strpljivo
svoju mrežu od čeličnih niti, od misli poganih.
u mreži njegovoj leptir zaboravi sunce, zvezde, puteve
najdalje i, cvetove iz kojih je nektar
sisao! on, sin noći, prvi među najcrnjima
otvara vrata tartara i put nam pokazuje! a mi
CUTIMO! ko i precij naši
sedam hiljada leta
i nož nam
u kanjama
rda!

PUŽ

u šabloniziranom životu, u vrelom tiganju
nevidljivi muštrač vodi me kroz tesnac sušnice
ko tesar pili od mene grede za svoju vrazju kuću
dočekuje lešinare-čestitare, on-metiljavko
panj koji mrmlija, mnogoruk ideolog mimikrije
čistosrdačan kojot, šef montaže
sa umobolnom cveklom sokove naše srče
cokula njegova dugo beše cmoljava i mrežasta
a turpija cicvarasta sa sestrama strelovitim
pere mu noge, jajca, ud i anus miluje
uz džudžin ceremonijal. bez korena, istorije
budućnosti, bez prijatelja, mračna lica
sve pogledom šiba, i zver i stvar
i čoveka i biljku. kad bi video dalje od rogova
svojih lakše bi nesanicu podneo
ovako sa podočnjacima ko okean
toči saplemenicima opijun
bez mere, bez žudnje za istinom, sigurnom vagom
ne razlikuje izvor od bare
od njega ne možeš uteći
iako ostavlja za sobom tek sluzavu
nevidljivu nit

BAJKA O ČAROBNJAKU I PALČIČU

bili smo dugo srećni i veseli
bili smo istinski veseljaci
ali jednog dana u naše njive udoše crne koze
i sve obrstiše
sve naše vinograde požvakaše ogromni puževi
golemi kao planina
liliputanac je davno odvrnuo osigurače

i zavrlićao ih u reku zaborava
u celoj krajini nije bilo svetla
ljudi su jeli u mraku, pičkili, ludeli
posle nekoliko meseci osuši se ljubav
kao krošnja jabuke kraj hemijske industrije
beše zabranjeno množenje u mraku
ni palčić nije pomogao mojoj braći da izrone
iz bare. čarobnjak-cifraš koraćao je u čizmama
od sedam milja, vodio nas sve dublje u mračnu šumu
skakasma za njim dva koraka napred, dva desno
jedan napred, tri nazad i tako ostadosmo u igri sami i gladni

ZAMAH

videh čoveka gde juri vreme
vreme leti kao leptir, čovek ga lovi mrežom od svile
ali pežnije je vreme i tananije od svake svile
od vazduha, svetlosti
i čovek maše, maše uzalud ko kurva-čistunica
najzad se naljuti, uze malj i stade da zamahuje
kroz vazduh, ali leptir se pretvori u vatru i sagori
strašno oružje. čovek je uporan, uze pušku i stane pucati
u vatru koja se u međuvremenu pretvorila u ogromnog jelena
jelen se prometne u zvezdu na nebu i vide čovek
da je sve uzalud
odmah kupi teleskop, vrebao je trenutak kad će zvezda
usnuti plavi san. pokušao je da ukrade njenu svetlost
ali beše slab teleskop i slabiji njegov vid
vreme u zvezdi beše daleko, ali smiluje se i side
i stade pred čovekom govoreći: — čemu ta jurnjava brate
ko otkriva mudrost isti je ko onaj što svlači svoju dragu
na trgu! i poleti vreme iznova u obličju leptira na nebo
i beše lepo kao bedra deviče, kao mladi bog, ali čovek uze
štap na kojem je nekad bila mrežica i nastavi da zamahuje
i da zamahuje

INSTRUKTOR LETENJA

ne mogu više da poučavam domaće patke
umoran sam od onih bez usiju, bez vida
neko drugi već bi davno spakovao kafere
imam previše strpljenja, ali uzalud
ugojene ptice više nikad neće osvojiti nebo
ni ogradu svog živinarnika
neće moći da prelete
ključaće zrno po zrno
iz blata
kad im milostivi gazda okruni kukuruz
ne znajući šta krvorsrk
smera

MOST

ubio me je brat moj
jer sam mu rekao
da nema oči ni duh i da niko ne poštuje njegovo žezlo
jer napravio je akvarijum i sve nas u njega bacio
ko zlatne ribice. i jer je uveo saslušanje
i napujdao kerove i jer je postao žderoumac!
dugo je secirao glavu svakog građanina
meraio količinu mozga, krvi, limfe
svugde je morao da zaviri i da udari
porez i carine na uvoz misli
a onda je oglobio senke zbog udisanja svežeg planinskog vazduha
ubio me je brat moj: graditelj piramide, faraonov oficir, bogac
arsen! beše to karijes, korov, kutnjak!
kontuzija mozga uze maha! epidemija bez granica!
ubio me je veliki brat, a otac njegov doneo pometnju
otac besputan, izlišan, pohotljiv! brzorek!
ja sam i dalje išao kroz halabuku, izbegavao benetala
nerasudne kipove, lojalne kerove, mutava svrdla
i govorio: — isknjižljiv despot ruši mostove
mudrac ih podiže!

UMORAN RATAR

žrtvenik izvaljuje jezik, na zube mu poglavari kače
svileno meso, nosorog žvače moje ideje-kćeri
povijen ko zrela višnja, zaljubljen u zlatne talase
dok brazda sluša moje bilo, a zemlja zubima grize
moje lice, čelo, grudi
listam stranice sećanja
ko može da me vrati u totemizam?
zbog čega mesija vitla mačem?
ko tvrdi da je vir bolji od hleba?
to što mamut kroz milenijume nije uspeo da promeni
zar ja da uzvisim?
ni pagani ni jednobošci ne znaju šta je istinski let!
to što braća kleče pred maloumnim bogom
samo je posledica, nikako uzrok!
dok gakalica nudi kal mnoštvu na gakalištu
učenici gotove pashu, grebač oštri bodež od opsidijana
grgurava čušta čupa tek zasaden višnjik
kraj strvodrnice čaknuta kuka podiže vešala
čije li će zanjihano telo, iskolačene oči
reći: — ni grad ni suša
usevima ne pomaže!